

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg lagde under statsministerens besvarelse af det sidste spørgsmål mærke til, at han sandsynligvis tog talepapiret til det her spørgsmål frem. Han gik nemlig fra det, jeg havde spurgt om før med hensyn til de kvantitative vilkår for at kunne blive et såkaldt europæisk parti, til de kvalitative betingelser.

Det er udmærket, at statsministeren på den måde viser, at det ønsker han at indgå i en debat om her i Folketingssalen, og det vil jeg så prøve.

Er det ikke rigtigt, vil jeg spørge statsministeren, at for at kunne blive godkendt som et europæisk parti og modtage den her særlige støtte, som er en millionstøtte, og som man nu vil lave til sig selv, skal man, som det allerede er nævnt, tiltræde Unionstraktaten, og man skal skrive under på, at man står inde for det, der bl.a. er indeholdt i Traktatens artikel 6, som jo også var det, der var omdrejningspunktet i diskussionen i forhold til Østrigsanktionerne?

Og hvis der er tvivl om, hvorvidt man overholder de spilleregler, er det Europa-Parlamentets flertal, altså dem, der i forvejen modtager støtten, der afgør, om man vil kunne få den her støtte eller ej?

Hvis man klager over den afgørelse, der bliver truffet, bliver der udpeget en særlig gruppe, som skal træffe afgørelse i forhold til klagen. De er udpeget af flertallet i Europa-Parlamentet og Rådet og Kommissionen. Det er altså en vismandsgruppe, ligesom vi så det med dem, der skulle undersøge, om Østrig var inden for eller uden for Traktatens grundlag i forbindelse med Østrigsanktionerne.

Er det ikke rigtigt, at det er den struktur, man foreløbig arbejder med for at finde ud af, om et parti kan anerkendes som et europæisk politisk parti og få støtte eller ej?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, jeg havde egentlig lagt op til at besvare de to spørgsmål samlet, for de hører jo meget sammen, som jeg også var inde på før.

Jeg var bl.a. inde på, at et af de kvalitative, vigtige kriterier selvfølgelig er, at et parti vedstår demokratiet, de grundlæggende rettigheder, som mennesker har i vore lande og i Europa. Hvis det er et problem for hr. Thulesen Dahl, så har vi et problem, må jeg sige. Det synes jeg ikke hr. Thulesen Dahl skal gøre til et problem.

Det, at partierne skal bekræfte over for hinanden og Europa-Parlamentet, at de vedstår disse fundamentale rettigheder, hører da til i et mo-

derne demokratisk samfund, sagt til hr. Thulesen Dahl. Det anser jeg i hvert fald ikke for noget problem.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg ikke har grundlaget for i dag, jeg synes heller ikke, det er hensigtsmæssigt, at gå ind i en meget detaljeret debat om det her forslag. Det sidder der en arbejdsgruppe og arbejder meget intenst med, og det kommer vi som sagt tilbage til flere gange.

Det er ikke min opgave at gå ind i teknikken. Det er udenrigsministerens, det er hans fagområde. Min opgave er at holde styr på de overordnede linjer, og det vil jeg naturligvis drage omsorg for, herunder at disse partier, sagt til hr. Thulesen Dahl, respekterer de grundlæggende demokratiske frihedsrettigheder, og at vi opfører os ordentligt i forhold til hinanden, og det er vel meget fornuftigt.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det ærgerligt, at vi ikke kan stille spørgsmål til den arbejdsgruppe, som sidder, for det er åbenbart den, man skal have fat i, hvis man skal diskutere det forslag, der ligger på bordet, og som har været forhandlet i månedsvis blandt EU's regeringer og Europa-Parlamentet.

Jeg vil gerne sige til det, som statsministeren siger, at det jo er fuldstændig rigtigt, at man skal skrive under på Traktaten, herunder også de grundlæggende rettigheder. Men det, der er problematisk her, er, hvem det er, der sidder og fortolker det. Er det bl.a. de samme typer, som har skrevet den europarådsrapport om Danmark, der blev fremlagt her i foråret, og som anbefaler Danmark at give økonomisk støtte til medier med en bestemt politisk overbevisning? Er det virkelig dem, som mener, at demokrati er, at man skal dreje mediernes dækning af virkeligheden derhen, hvor man ønsker det, ellers kan de ikke godkendes som medier eller få økonomisk tilladelse til at blive drevet?

Hvis ikke man anerkender en sådan udvikling, som Europarådet altså er talsmand for i den rapport, der er udgivet her i foråret om Danmarks behandling af folk af udenlandsk herkomst, og hvis ikke man kan skrive under på det, kan man ikke komme i betragtning som europæisk politisk parti. Jeg synes virkelig, det er et problem, og det er i virkeligheden det, statsministeren siger.

De, der så skal sidde og fortolke det – nu så vi i Østrigsagen, hvordan sådan noget virker – er jo et flertal i Europa-Parlamentet, som i forvejen modtager støtte. De skal så dømme andre ude.